

privilegiat i lloc d'assentament i de guaita. Ara hem fet referència de les legendes, però també fou importantíssim a nivell d'història, vegem-ho!

Cap de setmana epigràfic.jpg

206 KB

Però abans de res, considerem la importància de fortalesa pels següents components, els quals a vegades poden passar per alt, els quals són de gran contundència argumental:

Pel SEU nom:

Les seves possibles interpretacions sobre el nom i les seves diverses denominacions al llarg de la història, com el cas de la mateixa arrel de la paraula quer (paraula d'origen pre-romà), i com en molts altres casos amb la mateixa arrel, ens indica que fa clara referència a una roca o un bloc natural de pedra. Aquesta data ja ens confirma la seva antigor i ús. Badia i homs ens afirma que, juntament amb la paraula llatina mansione, faria una clara referència per a ser interpretada com a "casa de la roca". E. Morey-Rey, va més enllà, donant-li el que direim "potencialitat" al dir-nos que el nom de "Carmançó" deriva de "quarta mansió", i que Quermançó podria ja, en època romana, ser una parada establerta en aquesta via. Sembla ser que en l'època medieval i encara dintre d'aquest circuit de comunicacions, perdurava l'ús de "quarta mansió". Possiblement, els antics pobladors ja havien fortificat aquest poblat elevat d'una manera o altre. Des de la seva posició, es cobrien els accesos al Coll de Panissars i al Portús. Els actuals elements arquitectònics i estructurals més destacables, pertanyen als segles x i xv i a les primeries del s. xix, al període d'ocupació napoleònic comprès en el període del 1808-1814. Més de 10 segles d'història, usos i pobladors ben diversos, li han passat factura. Però encara suporta prou bé la seva llarga existència. El que veiem avui, tot i les encertades actuacions del seu propietari amb el desig de dignificar i recuperar l'espai pel nostre patrimoni de la memòria històrica, el Sr. Josep Ma Martorell i Pastoret 000, per les notícies que tenim, en prou feines és una ombra del passat.

PER La seva funció arxivística:

Quan a les acaballes del s. XI es decidí ubicar l'arxiu diplomàtic del comtat d'Empúries, és de suposar que van triar Quermançó per les garanties que ofería a nivell estratègic i sobretot defensiu, lluny de la costa i dels sovintejats atacs pirates. Confiar-li al castell aquest ús, ja és prou significatiu. Això ens ho recorda el sr. Antonio Sánchez González en el seu llibre Documentación de la Casa de Medinaceli: El Archivo General de los Duques de Segorbe y Cardona, publicat a Madrid el 1990 per la Dirección de Archivos Estatales, pàg. 38. L'autor ens apunta les garanties que ofería, era el més ben defensat de la zona, doncs gaudia de tres muralles que el feien inexpugnable ja en el s. xi. Això podria coincidir amb la notícia que ens aporta en Ramon Estéban a Unes troballes arqueològiques fan recular fins al segle x l'origen del castell de Quermançó, on destaca la troballa d'una muralla d'un tram de 12 metres que podria correspondre perfectament a una de les tres muralles defensives que ens remet S. Sánchez, muralla la qual, podria pertànyer al s. x i per tant, formar part d'aquesta triple defensa. Podem consultar-ho a:

[/Arque-olo/N240903b.htm](#). Desembre 2008. Recollint de González el que ens deixà escrit primerament B. J. Llobet:

"No ignoró esta conveniencia tan grande para sus estados y casa el Conde de Empurias Don Ponce pues para mayor seguridad y política mandó formar un archivo en el castillo de Quermançó (como más fuerte y de mayor resistencia que los demás de sus dos condados de Empurias y Peralada) donde él y todos sus sucesores tuviesen guardadas sus escrituras".

L'ORGULL DE DIR-SE "DE QUERMANÇÓ"